

## เทศน์เช้า วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๒

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ธรรมะทั่วไป เห็นใหม่ เราเป็นชาวพุทธ เราทำบุญกุศลกัน เราอยากไปเกิดสุขสบาย เราอยากมีลาภสักการะ เราอยากเกิดมาเพื่อมีความสุข ความปรารถนาของเราเป็นอย่างนั้น นี่ในศาสนาอื่นมีหลากหลาย ถ้าศาสนา เห็นใหม่ พระพุทธเจ้าสอนอนุปปพิทกตา ให้ทำงาน ให้ถือศีล ให้เกิดบนสวรรค์

สิ่งที่เป็นอนุปปพิทกตาเป็นพื้นฐานของชาวพุทธนะ คือชาวพุทธเป็นผู้เสียสละ เป็นผู้ให้ ผู้มีความสุข ผู้รับ นี่รับของเขาเพราะอะไร? เพราะเราจนตรอกจนมุม เราต้องรับของเขา รับของเขานะ แต่ในพุทธศาสนา ภิกษุเราเป็นเนื้อนาบุญ เห็นใหม่ เนื้อนาบุญเลี้ยงชีพด้วยปลีแข้ง นี่ออกบิณฑบาตโปรดสัตว์ แล้วเวลาขอทานมันโปรดสัตว์ใหม่?

ขอทานมันขอเพื่อดำรงชีวิตนะ แต่นี่ออกไปโปรดสัตว์ เวลาพระพุทธเจ้าเล็งญาณ นี่เวลาโปรดสัตว์นะ เวลาชุกก็ไป ใครไม่เคยชุกคงจะไม่เข้าใจ.. เวลาชุกก็ไปนะ ถ้าในครอบครัวไหน มีความร่มเย็นเป็นสุข เขามาใส่บาตรกันนะ โอ้โฮ.. เขามีความสุข ในครอบครัวรื่นเริงมาก ในครอบครัวไหนบิณฑบาตไปนะ เขามีปัญหา เขาทะเลาะเบาะแว้งกันนะ นี่เทศน์กันทีใหญ่เลย ไปโปรดสัตว์ไฉน

คูสัตว์ในสังคม เวลาบิณฑบาตไปบางบ้านนะเขามีความร่มเย็นเป็นสุข บางบ้านทะเลาะเบาะแว้ง นี่มันสอนเราตลอดนะ ถ้าคนมีสติสัมปชัญญะ บิณฑบาตไปนี่ไปโปรดสัตว์ สัตว์ผู้ซื่อ ก็มี สัตว์ที่มีความสุข นี่โปรดสัตว์ เห็นใหม่ ไม่ใช่ขอทาน

นี่พูดถึงเรื่องระดับของท่าน ถ้าระดับของท่านเราปรารถนาความสุขกันเป็นอมิส เห็นใหม่ พระพุทธเจ้าบอกเป็นอมิส ความสุขนี่สุขที่เป็นหยาบๆ ถ้าสุขที่ละเอียดละ? พอสุขที่ละเอียดมันมีเป้าหมาย เป้าหมายคือว่าจิตให้ปล่อยวางๆ คำว่าว่าง จิตว่าง ส่วนใหญ่ชาวพุทธบอกเลย นี่เราเป็นคนดีแล้วทำไมต้องไปวัด พระพุทธเจ้าสอนให้ปล่อยวางก็ว่างหมดแล้ว นี่ว่างหมด วางแบบจึล่อยน้ำไฉน

ความเป็นกลาง กลางอย่างนี้กลางใช้ไม่ได้ ในกลางขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี้กลางแบบเศรษฐกิจ มหาเศรษฐกิจ คูณอนาถบิณฑิกเศรษฐกิจ คูณเอาเงินปูพื้น ชื่อวัดเลย วัดเซตวัน เห็นไหม นี่เขามีของเขา เพราะเขาไม่ติดของเขา.. นี้ก็เหมือนกัน เราต้องเข้าใจ คำว่าปล่อยวางนี้ปล่อยวางบนอะไร? ปล่อยวางบนอะไร? ปล่อยวางโดยความเข้าใจจริงแล้วปล่อยวาง ไม่ใช่ไม่รู้อะไรเลยแล้วปล่อยวาง นี่ว่าเป็นคนว่าง เป็นคนปล่อยวางหมด มันปล่อยวางบนอะไร?

นี้ก็เหมือนกัน นี่ว่าจิตเป็นก็ดวงๆ ไม่มี มันไม่มีหรอก.. ปฏิสนธิวิญญาน ปฏิสนธิจิต จิตปฏิสนธินี้ทำไมคนมันจำอดีตชาติไม่ได้ ปัจจุบันเราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์เราได้ธาตุ ๔ และขันธ์ ๕ นี้จำเมื่อวานนี้ได้ จำต่างๆ ได้ บางทีจำตั้งแต่ในท้องได้นะ แต่จำอดีตชาติไม่ได้แล้ว จำอดีตชาติไม่ได้เลย เพราะว่ามันซ่อนกันอยู่ เห็นไหม

นี่จิต นี่ขันธ์ จิตกับขันธ์มันซ่อนกันอยู่.. ขันธ์คือสัญญา สัญญาความรู้ นี่อวิชาปัจจัยา สังขารา สังขารปัจจัยา วิญญานัง เห็นไหม นี่มันมีวิญญาน วิญญานซ่อนวิญญานกันอยู่ ถ้าวิญญานซ่อนวิญญานกันอยู่ โดยปุถุชนนี้ ไซ้ บอกว่าจิตหนึ่งเดียวไม่ได้ เพราะจิตหนึ่งเดียวเราถึงทุกข์นี้ไง ถ้าจิตหนึ่งเดียวไม่ได้ ถ้าปุถุชนคนหนาจิตหนึ่งเดียวไม่ได้หรอก นี่มันโดยธรรมชาติของมนุษย์จิตมันคิดตลอดเวลา จิตมันหยุดไม่ได้

เห็นไหม คำพูดของเขานี้ แหม.. อย่าให้สาวไส้เลย เพราะมันจับตรงนี้ได้ มันจับได้หมดเลย เพราะคำว่าจับได้นี้ เวลาปฏิบัติเขาบอกว่าเขาไปวัดให้กำหนดเป็นสเต็ป สเต็ปเลยนะ ต้องทำ ๑ ๒ ๓ ๔ แล้วพระอรหันต์เลย แล้วเขาบอกว่าพระป่าไม่มีสเต็ป เราบอกว่าพระป่าไม่มีลำดับในลำดับการปฏิบัติพระป่าเรานี้ไม่มี

เราบอกว่ามี! พระป่านี่มี แล้วมีชัดเจน แล้วมีแบบเป็นรูปธรรม แบบจับต้องได้ชัดเจน มากเลย ปุถุชน กัลยาณปุถุชน โสดาปัตติมรรค โสดาปัตติผล สกิทาคามิมรรค สกิทาคามีผล อนาคามิมรรค อนาคามีผล อรหัตตมรรค อรหัตตผล นี่ไงสเต็ปของมัน

แต่เวลาเขาไปกำหนดกันนะ นี่จุดศูนย์กลาง ๑ ๒ ๓ ๔ แล้วก็นิพพาน เขาเป็นสเต็ปนะ แล้วใครทำครบสูตรเป็นพระอรหันต์ แล้วเป็นไหม? ไม่มี นี่เขาบอกเขาเป็นสเต็ปของเขา แล้วคนที่อยากประพฤติปฏิบัติ แต่พระป่าไม่เป็นสเต็ป..

พระปานี่เป็น แล้วเป็นตามความเป็นจริงด้วย แล้วถ้าเป็นตามความเป็นจริงมันเป็นอย่างไรล่ะ? มันเป็นตามความเป็นจริง คนเป็นกับคนเป็นตรวจสอบกันได้หมดแหละ ชัมมสากัจฉา เอตัมมังคลมุตตมัง เห็นไหม นี่เจ้าคุณจุม ธรรมเจดีย์ เอาหลวงตา กับหลวงปู่ขาวไปคุยกัน แล้วเวลาหลวงตาอยู่กับหลวงปู่มัน เวลาพระมาหาหลวงปู่มัน นี่ไงตรวจสอบกัน

นี่ทำไมจะตรวจสอบไม่ได้ ตรวจสอบได้หมดแหละ นี่หลวงปู่มันถึงรับประกันเลยว่า “หมู่คณะจำหลวงปู่ขาวไว้นะ เพราะหลวงปู่ขาวได้มากุญกับเราแล้วนะ จำหลวงปู่พรหมไว้นะ..” นี่พวกนี้ตรวจสอบหมดแล้ว มันตรวจสอบได้ คำว่าตรวจสอบได้..

นี่พูดถึงเพราะเขาบอกว่าเขาเป็นครูบาอาจารย์ใช้ไหม? แล้วเขาบอกว่า “ที่ไหนมีจิตที่นั่นต้องมีอารมณ์ ที่ไหนมีอารมณ์ที่นั่นต้องมีจิต จิตถึงแยกจากอารมณ์ไม่ได้” คำพูดคำนี้ละ.. นี่เราพูด เห็นไหม เราพูดถึงว่าปุณฺชนต้องเป็นอย่างนี้โดยธรรมชาติ ถ้าเขาพูดคำนี้เขาก็อยู่กันตรงนี้ไง ถ้าเขาอยู่ตรงนี้เขาถึงว่าจิตหนึ่งไม่มีใจ

หลวงตาพูดประจำ เวลาหลวงตามาที่นี้หลวงตาจะบอกเลยว่า “ถ้าคนไม่เคยรวมใหญ่ คนไม่รู้จักอาการรวมใหญ่เป็นอย่างไร” อาการรวมใหญ่ เห็นไหม สักแต่ว่านี้จิตหนึ่ง แม้แต่สมาธิก็ทำจิตหนึ่งได้นะ ถ้าสมาธิทำจิตหนึ่งไม่ได้ นี่ฤๅษีไซไฟรเข้าสมาบัติมันอะไร? ที่ฤๅษีไซไฟรเข้าสมาบัตินี้อะไร?

เพราะจิตเป็นจิตหนึ่ง จิตหนึ่งมีกำลัง จิตหนึ่งมันถึงเหาะเหินเดินฟ้าได้ไง ฤๅษีไซไฟรเขาเหาะเหินเดินฟ้าได้ ภาพเทวิลระลึกอดีตชาติได้นะ คำว่าอดีตชาติระลึกได้อย่างไร? อดีตชาตินี้ข้อมูล เห็นไหม อย่างที่ว่าเราระลึกอดีตชาติไม่ได้ เพราะเราเกิดมากภพชาตินี้แล้ว แต่ระลึกอดีตชาติ พอเวลาจิตมันย้อนกลับเข้าไปฐานข้อมูลเดิม พอฐานข้อมูลเดิมบุพเพนิวาสานุสติญาณเมื่อชาติที่แล้วเป็นพระเวสสันดร เมื่อชาติต่อๆ ไป เห็นไหม แล้วชาติต่อไป..

นี่ไงถึงบอกว่าผลของวิภูฏะ ผลของพระโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์เวลาปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ แล้วเวลาทำบุญกุศล เห็นไหม มันตกที่ไหน? นี่ทำดีทำชั่วไม่เป็นของคนอื่นเลย ไม่เป็นของใครเลย เป็นของจิตหนึ่ง เพราะจิตหนึ่งเป็นผู้กระทำ ทุกอย่างออกมาจากความคิด ออกมาจากความริเริ่มของใจ ผลตอบสนองกลับไปอยู่ที่จิตหมด

อำนาจวาสนาบารมีของคนเกิดที่นี่ บาปอกุศลที่เกิดมาแล้วทุกข์ทรมานใจเกิดที่นี่ เพราะเราเป็นคนทำ.. เราเป็นคนทำ นี่พระพุทธเจ้าถึงสอนให้เชื่อเรื่องกรรม กรรมคือการกระทำของบุคคล บุคคลทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว กรรมที่ทำมาอันนี้ เห็นไหม ไม่พ้นจากใจนี้ไปได้ ไม่พ้นจากจิตหนึ่งไปได้ เพียงแต่ว่าเกิดมาเป็นปุถุชน.. ไซ้ ปุถุชนนี้ทุกคนควบคุมอารมณ์ตัวเองไม่ได้ นี่ใจทุกคนแพ้ความคิดตัวเอง เพราะแพ้ความคิด ความคิดยังไม่ไซ้จิตนะ

ฉะนั้น บอกว่าจิตหนึ่งไม่มี.. พระพุทธเจ้าสอนนี่พระพุทธเจ้าสอนภาพใหญ่ ภาพใหญ่คือทั้งหมดในวัฏฏะ ภาพใหญ่ของสังคมของมนุษย์ทั้งหมด ฉะนั้นโดยธรรมชาติ เริ่มต้นต้องเริ่มต้นจากตรงนี้ใจ เริ่มต้นจากมนุษย์นี้แหละ เริ่มต้นจากจิตที่มันคลุกเคล้านี้แหละ เริ่มต้นจากความคิดที่จิตหนึ่งไม่มีนี้แหละ ไม่มีหรอก แต่ถ้าตั้งสติขึ้นมา ตั้งสติขึ้นมา..มี

ตั้งสติขึ้นมา ตั้งสติขึ้นมากำหนดให้ดี กำหนดเข้าไป เพราะจิตหนึ่งคือสัมมาสมาธิ ถ้าสัมมาสมาธิแล้วจิตนี้ออก นี่ปัญญามันจะเกิดขึ้นมา แล้วจิตก็ดวงๆ ใส้คำว่าก็ดวงมันเป็นความพุ่งชาน แล้วเราอยาก.. นี่ทำเลยนะ ใส้คนที่เห็นตามความเป็นจริงนี่ขอพบ ขอพบวะ เราจะซักเอง เราจะคุยเอง ขอพบ ขอพบคนที่ยืนยัน

เวลาพระสารีบุตรถามนักบวชนอกศาสนาที่เป็นนางภิกษุณี เห็นไหม

“หนึ่งไม่มีสองคืออะไร? ในโลกนี้หนึ่งไม่มีสองคืออะไร?”

ตอบไม่ได้นะ ตอบพระสารีบุตรไม่ได้ หนึ่งไม่มีสอง.. คำพูดอย่างนั้น เวลาพระพุทธเจ้าสอนต้องดูก่อนว่าพระพุทธเจ้าสอนใคร? ถ้าพระพุทธเจ้าสอนเด็ก พระพุทธเจ้าสอนเด็กๆ นะ พระพุทธเจ้าจะพูดอย่างนั้น ถ้าพระพุทธเจ้าสอนนะ แล้วอย่างนั้นเป็นผลไหม? อย่างนั้นสอนมันเพื่ออะไร?

จิตหนึ่ง! คำว่าจิตหนึ่งมันเป็นคำที่ผู้ปฏิบัติ เห็นไหม ยิ่งมหายานนี่จิตหนึ่ง จิตว่าง นี่แล้วพูดถึงว่าเขาเป็นเซนลัทธิสันทำไมเขาไม่ใช่เรื่องอย่างนี้ นี่พอบอกว่าเข้าได้กับอภิธรรม เข้าได้กับมหายาน แต่เวลาตอบเข้ากันไม่ได้นะ มหายานนี่นะ มหายานนี่มันอาจริยวาท เป็นการคิดนอกรอบ แต่เถรวาทของเรา อภิธรรมนี่คิดในกรอบ ในกรอบกับนอกรอบไปกันไม่รอดหรอก ไปกันไม่ได้

คนหนึ่งคิดนอกกรอบ คือมีกรอบที่ไหนແກ່ที่นั่น มหายานนี้คิดนอกกรอบตลอด แต่  
อภิธรรมขยับพ้นจากกรอบไม่ได้เลย แล้วจะไปกันได้อย่างไร? แต่เขาบอกว่าลงกันได้พอดี ลง  
กันได้พอดีเพราะอะไร? เพราะถ้าเป็นมหายาน เห็นใหม่ นี่จิตหนึ่ง จิตว่าง นี่เป็นคำของมหายาน  
นะ เป็นคำของเซนนะ เป็นของที่ว่าจิตส่งออก จิตลัดจิตสั้น นี่สิ่งนี้มีอยู่ แต่เวลาเขาอ้างว่าเซน  
อ้างว่าลัดสั้น แต่เวลาจะพูดนี้พูดอภิธรรมนะ

อภิธรรมคืออะไรล่ะ? อภิธรรมคืออะไร อภิธรรมก็คือท่องจำ ผู้ที่เป็นนักวิชาการเขาจะ  
บอกว่าเถรวาทนี้ดีแต่ท่องจำ อย่างสวดปาฏิโมกข์แล้วสังคมไม่กว้างขวาง ปัญญาคนไม่  
กว้างขวาง เขาไม่ปล่อยอิสระ ไม่ปล่อยให้คิดนอกกรอบ การคิดนอกกรอบนะ มันคิดนอกกรอบ  
ในทางวิชาการ แต่การคิดนอกกรอบโดยหลักธรรมนี้มันคิดโดยกิเลส ไม่มีใครจะมีภูมิปัญญา ไม่  
มีใครมีพุทธวิสัย ไม่มีใครจะมีปัญญาเหนือองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

คิดขนาดไหน คิดนอกกรอบขนาดไหนนะไม่พ้นจากกรอบหรือ คิดนอกกรอบขนาด  
ไหน เพราะพระพุทธเจ้านี้ไปไม่ในปากกับไปไม่ในกำมือ มันอยู่ในธรรมะขององค์สมเด็จพระ  
สัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหมดแหละ เพียงแต่คนจะเชื่อศรัทธา แล้วคนปฏิบัติตามความเป็นจริงนั้น  
หรือไม่ แล้วเวลาปฏิบัติขึ้นมา สิ่งที่ว่าจิตหนึ่งไม่มี หรือว่าจิตเป็นก็ดวงเนี่ย

เพราะถ้าคำพูดอย่างนี้ แสดงว่าเขาไม่เคยทำจิตสงบเลย จิตของเขาไม่เคยสงบเลย จิตของ  
เขาไม่เคยเป็นสมาธิเลย จิตของเขามีความคิด ที่ไหนมีจิตที่นั่นต้องมีอารมณ์ ที่ไหนมีอารมณ์ที่  
นั่นต้องมีจิต แล้วเวลาจิตมันอยู่โดดๆ ของมัน มันอยู่ได้ไหมล่ะ? จิตมันอยู่โดดๆ ของมันได้  
ไหม? ถ้าไม่ได้ทำไมเราเข้าฌานสมาบัติกันได้.. ฌานสมาบัตินี้ ในพุทธศาสนาเขาบอกว่านี่เพราะ  
พระป่าเข้าฌาน ๒ ฌาน ๓ ฌานสมาบัติ

คำว่าฌานสมาบัติมันมี มันมีของมันอยู่โดยดั้งเดิมอยู่แล้ว มันเป็นสากล แต่องค์สมเด็จพระ  
สัมมาสัมพุทธเจ้าว่าถ้าเป็นฌานสมาบัติแล้วนี่มันจะมีฤทธิ์มีเดช มันจะส่งออก พระพุทธเจ้า  
ถึงบอกให้ทำสมาธิสมาธิ คำว่าสมาธิไม่ใช่สมาบัติ นี่เวลาหลวงตาท่านพูด บอกว่า

“ฌาน แฉนอย่ามาพูดกับเรานะ”

ถ้าฉันทันเกิดขึ้นมาแล้วมันมีกำลังของมัน มันมีกำลังขึ้นมา แบบว่ามันสำคัญคนว่าเป็น ผู้วิเศษ แต่ถ้าเป็นสัมมาสมาธิมันมีสมาธิครอบงำอยู่ สมาธิคุ้มครองอยู่ ฉะนั้น คิด สมาธิ ปัญญา พอมีสติ สมาธิ คุ้มครองอยู่ คิดเห็นใหม่ เราจะไม่เบียดเบียนใคร แล้วจะไม่เบียดเบียนตนเองด้วย

ถ้าเราเกิดสมาธิขึ้นมาโดยที่ว่ามีฤทธิ์มีเดช เราจะไปเบียดเบียนคนอื่น เบียดเบียนคน แล้วเบียดเบียนคนอื่น พอรู้อะไรแล้วอยากอวดรู้ ถ้ามีสติขึ้นมา สติมันจะควบคุมตัวมันไว้ พอสติ ควบคุมตัวมันไว้นี้เราไม่ไปเบียดเบียนตัวเอง

ความสงบนี้เพื่อประโยชน์สิ่งใด? เพื่อสร้างประโยชน์ให้กับตัว ถ้าสร้างประโยชน์กับตัว ประโยชน์กับตัวมันคืออะไร? คิด สมาธิ ปัญญา แล้วปัญญามันเกิดอย่างไร? การฝึกหัดปัญญาจะ เกิดขึ้นด้วยทางการไหน? นี่เพราะอะไร? เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหลงมาก่อนคน อื่น ๖ ปีพระพุทธเจ้าหลงมาเยอะมาก

พระพุทธเจ้าไปศึกษามากับคนอื่นนะ พระพุทธเจ้าไปศึกษามากับเจ้าลัทธิต่างๆ ๖ ปีนะ ใครว่าศิษยานุศิษย์ไปศึกษากับเขา ศึกษาจากเขา โอ้อ่างพวกเรายังไม่ทำจริงอย่างพระพุทธเจ้า หลอก ทรมานตนขนาดไหน อย่างตนเอง นอนบนเข็ม ทำต่างๆ หมดเลย ที่นี้พอสิ่งที่พระพุทธเจ้า หลงมาแล้ว เห็นใหม่ สิ่งที้ออกฉานสมบัติ ออกต่างๆ มันจะหลงไป พระพุทธเจ้าถึงให้กลับมา ทำสัมมาสมาธิ แล้วเราปฏิเสชสัมมาสมาธิ เห็นว่าเป็นสมณะ เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมาย นี่มัน ก็เลยไม่รู้จักจิตหนึ่งใจ

จิตหนึ่ง ก็เลสมันอยู่ที่จิต.. เรานี้ะเวลาทุกข์ เวลาร้อน เวลาต่างๆ เราควบคุมใจเราได้พัก หนึ่ง แล้วเดี๋ยวมันก็คิดอีก เดี่ยวมันก็ทุกข์อีก ทำไมมันเป็นอย่างนั้นล่ะ? เห็นไหม ความคิดไม่ใช่ จิต เพราะความคิดมันต้องเกิดจากพลังงาน เกิดจากจิต นี่คือตัวอวิชา ตัวความไม่เข้าใจมันอยู่ที่ จิต ฉะนั้น ความคิดของเรายังควบคุมไม่ได้ ความคิดเราเดี๋ยวดีเดี๋ยวก็สิ่งต่างๆ เราควบคุมไม่ได้ ควบคุมไม่ได้มันเป็นธรรมชาติของมัน

พอเราทำความเข้าใจนี้ มันควบคุมไม่ได้ มันควบคุมสิ่งนี้ไม่ได้ขึ้นมา มันสงบเข้ามา สงบก็กลับไปพื้นฐาน ที่ฐานคือที่ตัวจิต แล้วตัวจิตเกิดปัญญา จิตตัวนี้มันจะชักฟอกตรงนี้ พอ ชักฟอกตรงนี้ พอปัญญามันเข้าไปรื้อถอนแล้ว โอ้อความคิดเก่าๆ นั้นนะ เห็นไหม ความคิดมันมา จากไหน? ความคิดมันมาจากตัวจิต เพราะตัวจิตมันเป็นตัวพลังงาน แล้วพอตัวพลังงาน ตัว อวิชาโดนมันถอดถอนไปแล้ว ความคิดที่ควบคุมไม่ได้ทำไมมันควบคุมได้ล่ะ?

หลวงตาท่านสอนอย่างนี้ละ ท่านสอนเวลาพิจารณาไปขั้นขั้นมันขาดเป็นขั้นๆ เข้าไป จิตนี้มันเข้าไปสู่กุหา เข้าไปสู่ถ้ำ กุหาของใจ มันเข้าไปอยู่ในถ้ำของมัน เข้าไปอยู่ในหัวใจของมัน นี่ตอของจิต เห็นไหม คร่อมตอไว้ไง พระอนาคามี ว่างๆ เป็นพระอรหันต์ นี่คร่อมตอไว้ ตอคือตัวภพ คือตัวจิต แล้วเราต้องเข้าถ้ำ เข้าไปในกุหา นั่น แล้วไปทำลาย ไปเอาลูกเสือ เอาลูกเสือในถ้ำเสือนั้น

ในกุหาของใจนะ แม้แต่เป็นหนึ่งแล้วมันยังมีถ้ำ มีเหือบ มีอะไร อู้อู.. ยังต้องเข้าไปรื้อค้นกันอีก! แล้วบอกว่าจิตหนึ่งไม่มี.. จิตหนึ่งไม่มีก็คือว่าทำสมาธิไม่เป็น แล้วนี่เราถึงพูดบ่อยว่า ตัครากถอนโคน คือปฏิเสธสมณะ ปฏิเสธสมาธิ สมาธิไม่ต้องใช้ ใช้ปัญญาไปเลย เขาเข้าใจว่าปัญญาสมองนี้ ปัญญาวิชาการมันเป็น โลกุตตรปัญญา มันคิดว่าเป็นปัญญาที่เกิดจากจิต

ปัญญาที่เกิดจากจิต จิตพลังงานเร็วขนาดนั้นนะ พลังงานออกมา ปัญญาพร้อมกันแล้วไปทำลายมันได้ พลังงานนะ ความเร็วของแสง ความเร็วของความคิด แล้วจิตมันไปหยุดของมันได้ แล้วปัญญามันเกิดในปัจจุบันนั้น ถ้าเป็นอดีต อนาคต นี่ที่เราคิดกันปัจจุบันนี้เป็นอดีต อนาคต เรานึกเรื่องอะไร? เราจะคิดเรื่องอะไรนี้ ความคิดที่ว่ามันจะออกมาเป็นความคิดเรา พลังงานนี้มันออกมาไกลแล้ว มันเป็นอนาคตไปแล้ว คาดหมายไปแล้ว แต่ถ้าเรากลับไปที่ความสงบนั้น แล้วปัญญาเกิดเดี๋ยวนั้น แล้วก็ทำ นี่ปัจจุบันธรรม

นี่คำว่าปัจจุบันธรรม ถึงไม่ใช่ปัญญาที่เขาว่ากันนี่หรือ นี่พิจารณาสายตรง พิจารณาด้วยปัญญา ปัญญาที่มันเป็นโลกียปัญญา ปัญญาโดยสามัญสำนึก ที่ธรรมชาติที่มันแปรปรวนอยู่มันไหลออกไปจากพลังงานอันนี้ พอไหลจากพลังงานอันนี้ไปมันก็ไปอยู่ที่ขั้น จากพลังงานไปที่ขั้น ขั้น คือสัญญาข้อมูล คือสังขาร คือปรุง มันก็คิดกันไป

นี่ถ้าใครมีสติ ใครมีปัญหาจะเห็นอย่างนี้หมด แล้วทำลายได้หมด แล้วจะบอกว่าพระสารีบุตรถามนักบวชนอกศาสนาว่า “หนึ่งไม่มีสองคืออะไร?” เอ โก ชัมโม จิตที่เป็นหนึ่งคืออะไร? แล้วว่าจิตหนึ่งไม่มี ถ้าจิตหนึ่งไม่มีเป็นพระอรหันต์ได้อย่างไรวะ (หัวเราะ) มึงสั้นกิเลสกันเองได้ ไหมวะ มันขำ.. มันขำ มันตลก นี่ไงนี่เขาบอกว่าเชื่อในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ แล้วพระธรรมสอนอะไร? ความจริงเป็นอย่างไร?

จิตหนึ่งมี! จิตหนึ่งมี.. มีต่อเมื่อต้องมีการกระทำ ไม่ใช่มันมีโดยสถานะไง มันนึกว่ามีเหมือนที่เราเห็นๆ ไม่ใช่.. มี! คือมีต้นทุน แล้วต้องลงทุนลงแรงเข้าไปค้นคว้ามัน แล้วจะไปเห็น

มัน จะไปเห็นในหัวใจนี้ ของมันมีอยู่! แต่พวกมันเหยียบย่ำกัน แล้วไม่เคยเห็น แล้วคุณเหยียด  
หยาม!

ของมีอยู่ อยู่บนหัวใจสัตว์โลก คนเกิดนี่ปฏิสนธิจิต ของมีอยู่ทุกๆ คน อยู่ในความรู้สึกเรา  
อยู่ในหัวใจของเรา เห็นไหม อยู่ในหัวใจของเรานี้แหละ แล้วพุทโธ พุทโธ พุทโธ มันจะเข้าไป  
เห็น แล้วเข้าไปเจอ.. พุทโธนี้ทำได้ พุทโธนี้แหละ คำบริกรรมนี้แหละ ของง่ายๆ เส้นผมบังภูเขา  
แล้วพระพุทธเจ้าวางไว้เป็นพุทธานุสติ เป็นพุทธานุสตินะ เป็นพุทธพจน์ เป็นสิ่งที่พระพุทธเจ้า  
สอนไว้ แต่ตัวเองไปลไปเอาอย่างอื่นกันเอง

พุทโธ พุทโธ พุทโธนี้ เพราะมันนึกมาจากจิต ความคิดมันไม่ใช่จิต มันเป็นความนึก แต่  
ความคิดมันจะคิดได้ต่อเมื่อมีพลังงาน คนตายคิดไม่ได้ คนนอนหลับคิดไม่ได้ คนไม่มีสติคิด  
ไม่ได้ ถ้ามันคิดมาจากจิต สติมันพร้อม พุทโธ พุทโธ พุทโธเนี่ย เดี่ยวมันจะเข้าไปสู่รากเหง้า เข้า  
ไปถึงต้นขั้วของจิต แล้วจิตหนึ่งมันจะเป็นอย่างไร เดี่ยวจะเห็นว่าจิตหนึ่งเป็นอย่างไร ถ้าฝัน  
ตั้งใจ ถ้าไม่เชื่อกลิ่นใจลองดู พุทโธ พุทโธ ตลอดไป นี้ ๕ วัน ๗ วัน แล้วใครไม่เห็นจิตหนึ่งนะ  
ให้กระที่บ.. ให้กระที่บเลย

เพียงแต่ว่าเราทำไม่จริง จิตหนึ่ง จิตหนึ่ง จิตหนึ่งคือสัมมาสมาธิ จิตหนึ่งมี แต่ที่เขาพูดถึง  
เขาอ้างว่าเป็นพระพุทธเจ้า นี่ในพระไตรปิฎกเราต้องดูว่าพระพุทธเจ้าพูดกับใคร.. พูดกับใคร?  
พูดเรื่องอะไร? ไม่ใช่ว่าคำพูดของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าจะสอนทุกคนไปนิพพานหมด ไม่ใช่  
พระพุทธเจ้าสอนนะ เวลาสอนนี่สอนเหมือนเต่า ถ้ามีเหตุภัยแล้วให้หัดหัวเข้ามา ให้หัดเข้ามาอยู่  
ในกระดองเต่า มันจะรักษาความปลอดภัยให้เราได้ แต่ถ้าเราไปเทศน์อีกที่หนึ่ง เห็นไหม ท่าน  
บอกว่าถ้าหัดหัวในกระดองเต่าคือมันเป็นนักหลบไม่ใช่หนีกรบ หนีกรบก็ต้องออกมาต่อสู้

มันเหมือนกับครูบาอาจารย์เรานี้ มันอยู่ที่เหตุการณ์ที่พระพุทธเจ้าจะสอน อ่าน  
พระไตรปิฎกมันต้องดูด้วยว่าพระพุทธเจ้าพูดกับใคร พูดที่ไหน พูดอย่างไร แล้วพูดเพื่ออะไร  
เอวัง